

NAJLEPSI Z NAJLEPSZYCH

O działalności ANNY DRZEWIECKIEJ

PRZEDSTAWIAMY:

ANNA DRZEWIECKA

REDAKCJA: ANNA ROSTRYGIN

REDAKCJA TECHNICZNA: DOROTA CERAN I JOANNA CYRAŃSKA

PROJEKT OKŁADKI: KRYSZYNA JANKOWSKA

© ŁÓDZKIE CENTRUM DOSKONALENIA NAUCZYCIELI
I KSZTAŁCENIA PRAKTYCZNEGO 2022

WYDAWNICTWO I PRACOWNIA POLIGRAFICZNA
ŁÓDZKIEGO CENTRUM DOSKONALENIA NAUCZYCIELI
I KSZTAŁCENIA PRAKTYCZNEGO
90-142 ŁÓDŹ, UL. KOPCIŃSKIEGO 29
TEL. (42) 678 33 78, FAX. (42) 678 07 98
e-mail: kontakt@lcdnikp.elodz.edu.pl
www.wckp.lodz.pl

WSTĘP

Anna Drzewiecka to nauczyciel innowator, nauczyciel, który wdraża do praktyki edukacji wczesnoszkolnej chwytów pedagogicznych i metody kształcenia stymulujące aktywność uczących się dzieci. Anna Drzewiecka to świetny doradca metodyczny, który z pasją i zaangażowaniem tworzy znakomicie funkcjonujące zespoły nauczycielskie – metodyczne i innowacyjne.

Szczególne znaczenia nabierają tutaj dokonania zespołu innowacyjnego zajmującego się bajko terapią. Albowiem bajka uczy, wychowuje, likwiduje lęki i niepokoje, daje olbrzymie możliwości terapeutyczne. Gromadzenie bajek, opracowywanie scenariuszy zajęć edukacyjnych z wykorzystaniem bajki, to bardzo ciekawy, piękny obszar działalności Anny Drzewieckiej - osoby, która potrafi skupić wokół siebie proinnowacyjnych nauczycieli, a także zainteresowanych bajko terapią studentów.

Anna Drzewiecka podjęła również bardzo ciekawą tematykę edukacji regionalnej najmłodszych dzieci, tematykę regionalizmu, który w edukacji wczesnoszkolnej ma olbrzymie znaczenie poznawcze. Należy podkreślić, że zajmując się regionalizmem Anna Drzewiecka pięknie steruje procesem doskonalenia nauczycieli, uczy ich, jak należy tutaj rozpocząć pracę edukacyjną – od konkretnego zadania, konkretnego przypadku, aby przejść stopniowo z poziomu konkretnego na poziom modeli wyobraźniowych, modeli symbolicznych i wreszcie do uogólnienia, do wnioskowania, do tak zwanej struktury teoretycznej. To sterowanie jest bardzo interesujące i bardzo wartościowe.

Anna Drzewiecka należy do Nauczycielskiego Zespołu Postępu Pedagogicznego. Jest osobą uporządkowaną, logicznie myślącą, a zarazem twórczo poszukującą. Interesuje się pedagogiką twórczości i jako doradca

metodyczny jest nakierowana na kształtowanie postaw twórczych nauczycieli.

Oczekując z zainteresowaniem na przygotowywane przez Annę Drzewiecką do publikacji autorskie poradniki, materiały metodyczne z zakresu bajko terapii - z przyjemnością prezentujemy jej sylwetkę w cyklu „Najlepsi z najlepszych”.

Janusz Moos

dyrektor Łódzkiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego

Przedstawiamy ...

Anna Drzewiecka

„Dziecko chce być dobre. Jeśli nie umie – naucz, jeśli nie wie – wytłumacz, jeśli nie może – pomóż.”

Janusz Korczak

OSIĄGNIĘCIA DYDAKTYCZNE I WYCHOWAWCZE

Osiągnięcia dydaktyczne lub wychowawcze w pracy z uczniami, w tym osiągnięcia w pracy z uczniami niepełnosprawnymi lub uczniami zagrożonymi niedostosowaniem społecznym

Nie ma dzieci, są ludzie. Tymi słowami wielkiego człowieka i pedagoga – Janusza Korczaka chciałabym rozpocząć przegląd moich osiągnięć w pracy dydaktyczno-wychowawczej. W ciągu blisko 38 lat mojej dotychczasowej pracy spotykałam się z różnymi sytuacjami dydaktycznymi, z wieloma problemami wychowawczymi. Starając się je rozwiązać z pewnością nie unikałam błędów. Na pewno niektóre rzeczy mogłam zrobić inaczej (i pewnie dziś, dysponując większą wiedzą i doświadczeniem, zrobiłabym) – ciekawiej przeprowadzić lekcje, poświęcić więcej czasu na przygotowanie pomocy, z większą cierpliwością prowadzić rozmowy dotyczące problemów wychowawczych. Nie sposób wymienić wszystkich podejmowanych przeze mnie działań. Ale mam świadomość i poczucie, że wszystkie zadania, jakie stawiałam (i stawiam) sobie i uczniom mają na celu jak najlepsze przygotowanie ich do dorosłego życia. A w bliższym czasie – zaspokojenie ich potrzeb i stworzenie jak najlepszych warunków do osobistego rozwoju na

miarę ich indywidualnych możliwości. Moim największym osiągnięciem zawodowym są moi uczniowie, każdy ich mały i duży sukces, każdy pokonany „stopień” codzienności. Poniższa analiza, mam nadzieję, wykaże, czego udało mi się nauczyć moich uczniów, jakie wartości w nich zaszczepić. Jednak o prawdziwych efektach mojej pracy powie najlepiej dorosłe już życie powierzonych mojej opiece dzieci. W moich zespołach klasowych nie brak uczniów, którzy z uwagi na cechy indywidualne czy specyfikę środowiska rodzinnego, wymagają szczególnej opieki i troski. Podejmuję więc różne działania, które mają im pomóc: I tak:

- W Szkole Podstawowej nr 152 w Łodzi prowadziłam z uczniami klas młodszych zajęcia bajko terapeutyczne „Bajki – Pomagajki”. Dotyczyły one codziennych problemów wychowawczych, a opierały się na prezentowanych dzieciom bajkach terapeutycznych, także mojego autorstwa. Wiele miejsca poświęcałam tematowi lęków, wynikających zarówno z nowej sytuacji (przybycie pierwszoklasistów do szkoły), jak i różnych wydarzeń dnia codziennego (także rodzinnego). Na potrzeby zajęć, wspólnie z kolegą, ułożyłam piosenkę pt. „Bajki-pomagajki”, która towarzyszyła nam nieodłącznie w czasie zajęć. Dzieci lubiły nią rozpoczynać i kończyć zajęcia. Dzięki naszym spotkaniom dzieci znacznie łatwiej odnajdywały się w środowisku szkolnym, spokojniej przeżywały rozstanie z rodzicami, uczyły się, jak radzić sobie z sytuacjami dnia codziennego. Do dziś wplątam elementy bajko terapii w codzienne działania dydaktyczno-wychowawcze.
- Począwszy od roku 2015 opiekuję się dziećmi przebywającymi w świetlicy TPD, stwarzając podopiecznym możliwość ciekawego spędzenia czasu wolnego, proponując atrakcyjne zajęcia, takie jak wizyty w muzeach, wycieczki po Łodzi, zajęcia plastyczne, ruchowe i inne. Na zajęcia w świetlicy,

zarówno w czasie roku szkolnego, jak też podczas wakacji i ferii, uczęszczają głównie uczniowie z problemami dydaktycznymi, z adaptacją w środowisku, mający trudną sytuację rodzinną. Dzięki dodatkowej pracy udaje się często poprawić wyniki edukacyjne dzieci, a zabawy i wspólne gry uczą je wzajemnego zrozumienia, prawidłowego funkcjonowania w zespole i odciągają od niebezpiecznych grup rówieśniczych.

- Prowadziłam zajęcia indywidualne z uczniem zagrożonym niedostosowaniem społecznym z uwagi na problemy emocjonalne i nieumiejętność nawiązywania prawidłowych kontaktów koleżeńskich. Dzięki pracy indywidualnej chłopiec, na co dzień mający duże problemy w nauce, sukcesywnie wyrównywał braki, osiągając sukcesy na miarę swojego rozwoju. W efekcie otrzymał promocję do kolejnej klasy. Stopniowo włączany w życie klasy, uczył się funkcjonowania w zespole.

Osiągnięcia uczniów nauczyciela uzyskiwane w konkursach, turniejach i olimpiadach

W swojej pracy bardzo dużo uwagi poświęcam rozwojowi zdolności i zainteresowań moich uczniów. Staram się mobilizować ich do podejmowania działań dodatkowych, jakimi są m.in. różnego rodzaju konkursy. Tłumaczę, że ważne są nie tylko zajmowane miejsca (choć, wiadomo, sprawiają radość i dają satysfakcję), ale przede wszystkim wiedza i umiejętności, jakie zdobywamy w procesie przygotowywania się do konkursu. Staram się uczyć dzieci zdrowej rywalizacji, bez zazdrości i złościwości.

Od 2006 roku jestem szkolnym liderem ogólnopolskiej akcji Cała Polska Czyta Dzieciom. W związku z tym organizuję wraz z koleżankami różnorodne spotkania czytelnicze, które już dawno wpisały się literacką tradycję naszej szkoły. Wymyśliłam i prowadziłam przez kilka kolejnych lat: Międzyszkolny Konkurs Pięknego Czytania „Magia Słowa”, Szkolne i Przedszkolne Konkursy Czytelnicze, dotyczące konkretnych książek lub całego ich cyklu, Ogólnoszkolny Konkurs Rodzinnego Czytania – zachęcający do wspólnego spędzenia czasu w gronie rodzinnym, Popołudnia z baśniami – zajęcia warsztatowe z udziałem aktorów teatralnych, głównie Teatru Pinokio.

Moi uczniowie biorą udział w wielu różnorodnych konkursach, często zdobywając laury. Wymieniam najważniejsze konkursowe osiągnięcia.

a) konkursy wiedzy

- Od wielu lat moi uczniowie uczestniczą w konkursach związanych z naszym miastem, prezentując wysoki poziom wiedzy. Uczestniczą w imprezach organizowanych przez inne szkoły, ŁCDNiKP, WODN i inne instytucje.

- Cieszę się również z sukcesów moich uczniów w cyklicznie organizowanych konkursach ortograficznych. Wielokrotnie organizowałam takie konkursy o zasięgu szkolnym i międzyszkolnym.

- Szczególną satysfakcją napawają mnie wyniki uzyskane przez moją uczennicę w ogólnopolskich konkursach: Alfik i Kangur. Zdobyć 5 miejsca w województwie to duży sukces.

b) konkursy literackie, dziennikarskie, czytelnicze, recytatorskie

- Wiele satysfakcji sprawiło nam - uczniom i mnie - redagowanie gazetki. Powstała jako dwukartkowa broszura klasowa, ale wkrótce zmieniła się w ogólnoszkolną gazetkę „Szkola i Świat”, która wydawana była przez dziesięć lat. Najważniejsze w naszym piśmie było to, że poza kąciem przyrodniczym i humorystycznym wszystkie materiały przygotowywali uczniowie klas I-III. Janusz Korczak napisał kiedyś: „O szkole dużo książek drukują, ale tylko dla dorosłych, wcale nie pisze się o szkole dla uczniów. To bardzo dziwne. Przecież uczeń tyle godzin spędza w szkole, tak wiele o niej myśli, tyle znajduje w niej radości i smutków.” Dlatego moje dzieci same piszą o swojej szkole i o ważnych dla nich sprawach. Redagowana przez wiele lat pod moim kierunkiem gazetka „Szkola i Świat” spotkała się z uznaniem zarówno łódzkich, jak i ogólnopolskich ekspertów w dziedzinie literatury i dziennikarstwa, zajmując w konkursach I i III miejsce.

- Ważne jest dla mnie, by moje dzieci często sięgały po książki. Zachęcam je więc do ich czytania oraz do udziału w konkursach znajomości lektur oraz ich pięknego czytania i recytowania.

- Twórcze próby literackie to niezwykle ciekawy aspekt mojej pracy z uczniami. Często zachęcam ich do pisania własnych utworów. Efekty ich pracy nagradzane są w międzyszkolnych i ogólnośrodzkich konkursach. Biorąc udział w projekcie ŁCDNiKP „Wysiedleni - Otworzyć furtkę” uczniowie zmierzyli się z trudnym zadaniem opisanie przewidywanych dalszych losów bohaterki książki. I ku naszej wspólnej radości, zajęli w konkursie I i II miejsce w kategorii klas I-V /Załączniki nr 26 - 28/. W swoim dorobku mamy również wyróżnienia specjalne, przyznane nam na konkursach dla... gimnazjalistów i szkół ponadgimnazjalnych.

c) konkursy wokalne

W edukacji małego dziecka muzyka spełnia rolę szczególną. Nie tylko uwrażliwia je na piękno, ale daje mu też możliwość wyrażania własnych przeżyć i emocji, co jest niezwykle istotne w rozwoju każdego człowieka. Dlatego w prowadzonych przeze mnie zajęciach muzyka zajmuje miejsce szczególne. Jest obecna zarówno na zajęciach lekcyjnych, jak i podczas spotkań dodatkowych oraz zajęć pozaszkolnych (które prowadzę również z uczennicami klas IV-VIII). W ostatnim czasie nawiązaliśmy współpracę z Filharmonią Łódzką, której muzycy prowadzą bardzo ciekawe zajęcia edukacyjne dla uczniów.

W prowadzonej przeze mnie działalności dydaktyczno-wychowawczej szczególne miejsce zajmują piosenki, których jestem autorką lub

współautorką. Duża ich część to opowieści o naszym mieście. Zachęcają one do spacerów po ul. Piotrkowskiej („Piotrkowskiej czar”), namawiają, by przysiąc na ławeczce obok Juliana Tuwima („Tuwimowe wiersze”, „Ławeczka Tuwima”), opowiadają historię Łodzi („Łódź stara”, „Nasza kochana Łódź”), zapraszają do wędrowki Szlakiem Bajkowa Łódź („Miś Uszatek”, „Bajkowy Szlak Se-ma-fora”). Są też piosenki o różnych codziennych sprawach dziecięcych („Dziecięcy uśmiech”, „Nasza rodzina”, „Kolorowe kształty”). Praca z zespołem wokalnym to bardzo ważny aspekt mojej działalności dydaktyczno-muzycznej. Nie mam wykształcenia muzycznego, jednak moją pasją do śpiewania potrafiłam „zarazić” moich uczniów. Przez ponad 10 lat prowadzę założony przez siebie zespół wokalny Sposób na Nutę. Mój zespół i solistki corocznie otrzymują nagrody lub wyróżnienia na prestiżowych konkursach międzyszkolnych i ogólnołodzkich, m.in. w Przeglądach Piosenki o Łodzi „Łódzkie Skrzydła”, a nawet w konkursach ogólnopolskich, jak Narodowe Śpiewanie.

d) konkursy teatralne

Stosowanie różnorodnych form teatralnych, od krótkich recytacji, improwizacji, poprzez elementy dramy, aż do całościowych przedstawień teatralnych – to bardzo ważne narzędzie nie tylko edukacyjne, ale także, a może przede wszystkim, wychowawcze. Teatr bowiem dostarcza wzruszeń, rozwija wrażliwość, ale też wychowuje. Od lat prowadzę zajęcia koła teatralnego (często w czasie wolnym od zajęć etatowych), a efekty naszej wspólnej pracy wielokrotnie były nagradzane na różnych prestiżowych konkursach. Przygotowywane przez nas przedstawienia dotyczą różnorodnej tematyki. Są to zarówno interpretacje utworów literackich (np. baśni H. Ch. Andersena), jak i moje autorskie spektakle o codziennych sprawach dziecięcych („Miś Krzysia i Natalki”, „Co się stało z pierniczkami?”). W naszym repertuarze jest również przedstawienie oparte na legendach o naszym mieście Łodzi oraz etiuda muzyczna pt. „Ptaki”.

e) konkursy plastyczne

Lista konkursowych osiągnięć moich uczniów nie byłaby pełna, gdybym nie uwzględniła w nich międzyszkolnych, ogólnołodzkich i wojewódzkich konkursów plastycznych, w których też mamy liczne osiągnięcia.

f) inne konkursy międzyszkolne

Zachęcam również moich uczniów do udziału w innych konkursach, m.in. fotograficznych.

3. Pozytywne oddziaływanie na nauczycieli

a) stwarzanie swoją podstawą wzorca nauczyciela i wychowawcy

Aby być jak najlepszym nauczycielem i wychowawcą, nieustannie doskonalam swój warsztat pracy, uczestnicząc w szkoleniach, kursach, warsztatach metodycznych, a także krajowych i międzynarodowych konferencjach. Zdobyta wiedza i umiejętności pozwalają mi na ciągłe modyfikowanie i udoskonalanie sposobów pracy z dziećmi. Uczestniczyłam też w międzynarodowym szkoleniu w ramach Projektu Erasmus+. Temu aspektowi działalności zawodowej poświęcam szczególnie dużo czasu, ponieważ uważam, że w zawodzie nauczyciela poszerzanie wiedzy i rozwijanie umiejętności jest szczególnie ważne. Aby być dla uczniów autorytetem, trzeba sobie na to zasłużyć, zarówno swoją postawą, jak i wiedzą. Podjęłam również działania w celu udoskonalenia sprawności posługiwania się językiem rosyjskim. Było to od dawna moim marzeniem, a teraz zamierzam z nowym rokiem szkolnym zaproponować uczniom klasy I dodatkowe (bezpłatne dla nich i dla mnie) gry i zabawy zaznajamiające z tym językiem. Uczęszczając przez 4 lata na zajęcia językowe ukończyłam kursy języka rosyjskiego na poziomie: A2, B1, B2.

W mojej pracy z uczniami słowo mówione (a później także pisane) zajmuje bardzo ważne miejsce. Zdaję sobie sprawę z tego, że aby dzieci operowały językiem poprawnym, ciekawym i bogatym, już od najmłodszych lat warto je zapoznawać z tekstami zarówno współczesnymi, jak i po trosze archaicznymi. Język polski, z całym swoim bogactwem form, stwarza wspaniałą podstawę do realizacji różnorodnych treści, dlatego podczas zajęć dydaktycznych staram się wykorzystywać wiele utworów literatury polskiej i światowej. Wiersze i fragmenty prozy wplątam w zaplanowane ćwiczenia, zapoznając w ten sposób dzieci z pięknymi utworami i tworząc „bazę” do ich późniejszych samodzielnych działań twórczych. W późniejszym okresie nauki, kiedy uczniowie już w miarę sprawnie posługują się pismem, proponuję im różnorodne ćwiczenia twórcze. Dlatego, zainspirowana przed laty akcją Cała Polska Czyta Dzieciom, staram się codziennie czytać uczniom fragment wybranej książki. Zajęcia literackie wielokrotnie wspierane są przez różnorodne formy warsztatowe (czerpanie papieru, zajęcia z pismem odręcznym), prowadzone przez pracowników Muzeum Książki Artystycznej, bibliotek, Muzeum Oświaty, Pałacu Młodzieży, Muzeum Papieru i Druku. Poszerzeniu mojego warsztatu dydaktyczno-wychowawczego, a także stworzeniu uczniom możliwości uczestniczenia w ciekawych zajęciach służy moja współpraca z różnymi instytucjami, m.in. z Łódzkim Centrum Doskonalenia Nauczycieli i Kształcenia Praktycznego, Teatrem Pinokio i Muzeum Tradycji Niepodległościowych. Uczestniczę wraz z dziećmi w prowadzonych przez te instytucje projektach. Tylko w ostatnich latach braliśmy udział w kilku projektach opartych na treści książek opisujących życie ważnych postaci historycznych (S. Moniuszko, J. Piłsudski), a także zwykłych ludzi uwikłanych w wojenne losy Polski. Dzięki temu moi uczniowie

zdobyli nową wiedzę o ważnych dla naszego kraju postaciach i wydarzeniach, mogli spróbować sił w konkursach oraz rozwijać swoje zdolności i zainteresowania. Być może właśnie dzięki takim zajęciom jeden z moich byłych uczniów (teraz jest w klasie VI) interesuje się historią i przygotowuje się do konkursu historycznego.

Przez 14 lat byłam odpowiedzialna za współpracę szkoły z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Przygotowywałam projekty realizacji zadań proekologicznych, nadzorowałam ich przebieg, prowadziłam dokumentację. Dzięki tym działaniom szkoła wzbogaciła się o wiele cennych pomocy dydaktycznych, w tym książek do biblioteki. Możliwe było również zorganizowanie dla uczniów interesujących zajęć dydaktycznych i licznych konkursów.

Od kilku lat współpracuję z III Domem Pomocy Społecznej dla Kobiet (ul. 28 Pułku Strzelców Kaniowskich 32). Systematycznie odwiedzam mieszkanki, czytając im książki i rozmawiając z nimi. Moi uczniowie odwiedzają pensjonariuszki, prezentując im spektakle teatralne i piosenki, wnosząc do codzienności starszych, schorowanych kobiet trochę radości. Często „zastępują” kobietom ich wnuki, z którymi nie mają one kontaktu. Dzieci uczą się w ten sposób bezinteresownej działalności dla innych ludzi, rozwijają swoją wrażliwość i empatię. Co ważne, te działania są akceptowane i popierane przez rodziców.

Staram się również uwrażliwić uczniów naszej szkoły i ich rodziców na potrzeby zwierząt. Dlatego w 2017 r. zainicjowałam akcję „Ocieplić zimę”. Rodzice i dzieci przynoszą na szkolną zbiórkę niepotrzebne w domu włóczki (przydaje się każdy kłębuszek), z których, przy pomocy matek, wykonuję szydełkowe legowiska. Rodzice ofiarowują również ciepłe koce, kołdry oraz poszewki, w które wkładamy zrobione pośłania. Nasze dary serca i rąk wędrują w grudniu i styczniu do podopiecznych schroniska dla zwierząt przy ul. Marmurowej. W tym roku przeprowadziłam tę akcję już po raz czwarty.

Dbając o rozwijanie u dzieci poczucia przynależności do społeczności naszego miasta, uczestniczę wraz z nimi w różnych uroczystościach. Zespół wokalny występował na konkursach i warsztatach dla uczniów, a także podczas imprez organizowanych z racji np. Dnia Dziecka czy Urodzin Juliana Tuwima. Takie działania uważam za bardzo ważne, ponieważ uczą, wychowują, a jednocześnie sprawiają samym dzieciom wiele radości.

W 2013 r. otrzymałam licencję przewodnika turystycznego po Łodzi oraz po województwie łódzkim. Od tej pory wykorzystuję swoją wiedzę również w codziennej pracy z uczniami, rozbudzając w nich zainteresowanie naszym miastem i ucząc szacunku do dziedzictwa narodowego. Współpracuję w tej dziedzinie z Towarzystwem Przyjaciół Łodzi i Polskim Towarzystwem Turystyczno-Krajoznawczym, których jestem aktywnym członkiem. Prowadzę działalność edukacyjną zarówno wśród dzieci i młodzieży łódzkich szkół i przedszkoli, jak i wśród dorosłych. W moich spacerach i wycieczkach uczestniczą także uczniowie naszej szkoły i ich rodziny. Na spacerzy zabieram też dzieci z łódzkich przedszkoli. Szczególnie cennym doświadczeniem, którego efekty pozostaną na długo, było przygotowanie przeze mnie dwóch wystaw dotyczących rodu fabrykanckiej rodziny Grohmanów. Ekspozycje znajdują się w siedzibie Niemieckiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego w Łodzi przy ul. Targowej 81, mogą je oglądać wszyscy zainteresowani. Bardzo cieszę się, że miałam możliwość (i mam podczas prowadzonych wycieczek) przybliżenia uczniom i mieszkańcom Łodzi członków tego szczególnego rodu. Wywodzący się z Niemiec, zamieszkali w Łodzi i już w trzecim pokoleniu stali się prawdziwymi Polakami. Współpracowali z największymi polskimi politykami (I. Paderewski, W. Sikorski i inni), pracowali w strukturach administracyjnych miasta, przyczyniając się do jego rozwoju. Henryk Grohman oddał w 1939 r. cały swój majątek Państwu Polskiemu i polskiemu wojsku.

Inna wystawa poświęcona jest budownictwu sakralnemu. Obecnie przygotowuję się do trzeciej ekspozycji, której tematem będzie łódzka oświata. Myślę, że przygotowując te wystawy przyczyniłam się do rozwoju

świadomości regionalnej dzieci, młodzieży i dorosłych mieszkańców naszego miasta.

Dzielenie się z innymi nauczycielami wiedzą i doświadczeniem zawodowym

Być może nie byłabym aktywnym, twórczym nauczycielem, gdyby nie przykład uczących mnie kiedyś pedagogów, starszych kolegów i koleżanek. Dlatego sama zawsze chętnie dzielę się z innymi swoimi pomysłami i doświadczeniami. A ja z kolei uczę się od nich. Mając za sobą kilkadziesiąt lat praktyki pedagogicznej, podjęłam się nowego zadania, jakim jest prowadzenie szkoleń dla nauczycieli, we współpracy z ŁCDNiKP, WODN w Łodzi, Wydawnictwem Didasko i innymi instytucjami. Opracowałam autorskie programy zajęć, proponując ciekawe sposoby pracy z uczniami. Niektóre z tych szkoleń prowadzę nadal.

Uczestnicząc w ogólnopolskich i międzynarodowych konferencjach naukowych kilkakrotnie prezentowałam prace moich uczniów i własne osiągnięcia. Mogłam w ten sposób podzielić się swoimi doświadczeniami i pomysłami na ciekawe rozwiązania metodyczne z nauczycielami, studentami, a nawet pracownikami naukowymi uczelni wyższych. Dzielenie się wiedzą, to również scenariusze zajęć, opracowywane przeze mnie i publikowane w wydawnictwach metodycznych ŁCDNiKP, WODN i innych. Dotyczą one głównie tematów związanych z edukacją regionalną, teatralną, literacką. Szczególnie ważny okazał się cykl zeszytów metodycznych, opracowanych przeze mnie do poszczególnych spektakli Teatru Pinokio. Równie wysoko pod względem przydatności dla nauczycieli zostały ocenione scenariusze zajęć opracowane na potrzeby ŁCDNiKP.

Również we współpracy z doradcą metodycznym ŁCDNiKP wspólnie z moimi uczniami z klas II i V przygotowałam questy: „Kiedyś po Łodzi Julek Tuwim chodził” i „Patriotycznym szlakiem po Starym Polesiu”. Wędrówka szlakami wyznaczonymi przez quest bardzo angażuje uczestników. Nasi uczniowie, zarówno klas starszych, jak i młodszych, bardzo chętnie poznają w ten sposób Łódź. W planach mam tworzenie kolejnych questów: po ul. Piotrkowskiej i po Lesie Łagiewnickim. Praca nad nimi sprawia dzieciom ogromną satysfakcję, a jednocześnie uczy. Tak więc edukację regionalną zaczynamy od najbliższej okolicy: ulicy, przy której znajduje się nasza szkoła, pobliskich ulic, parku, do którego dzieci chodzą z rodzicami na spacer. To bardzo ważne dla budowania poczucia przynależności do społeczności lokalnej, własnej miejscowości, kraju. Człowiek, który czuje się „u siebie” - dba o miejsce, w którym przebywa, które jest mu bliskie. Zaszczepiona moim uczniom i rozwijana przez trzy lata ciekawość i chęć poznawania własnego miasta, ku obopólnemu zadowoleniu, może być kontynuowana w klasach starszych, z którymi prowadzę koło regionalne (z własnej inicjatywy).

Moja kilkuletnia współpraca z warszawskim Wydawnictwem Didasko zaowocowała zarówno prowadzonymi przeze mnie warsztatami dla nauczycieli, jak i materiałami metodycznymi – opracowanymi dla klasy I sprawdzianami. Z kolei dla potrzeb projektu edukacyjnego dla szkół, zorganizowanego przez Urząd Miasta Łodzi, prowadziłam cykl zajęć dla nauczycieli pod wspólnym hasłem „Nasza Łódź” oraz opracowałam pomoce dydaktyczne przekazane do szkół, wykorzystywane w edukacji regionalnej. W roku szkolnym 2017/2018 pełniłam funkcję opiekuna stażu. Znajdująca się pod moją opieką koleżanka w terminie uzyskała stopień awansu zawodowego.

Pełnienie funkcji doradczych lub eksperckich w systemie oświaty, systemie pomocy społecznej, lub postępowaniach w sprawach nieletnich

W ciągu wielu lat pracy, od momentu uzyskania tytułu nauczyciela dyplomowanego, kierowałam zespołami nauczycieli powołanymi do różnych zadań. W latach 2003-2007 pełniłam funkcję Lidera Szkolnego Zespołu Metodycznego Nauczycieli klas I-III Szkoły Podstawowej nr 152 w Łodzi, współpracując z koleżankami w tworzeniu szkolnego systemu oceniania i przy realizacji bieżących zadań dydaktyczno-wychowawczych.

Wykonywałam zadania wynikające z funkcji lidera Zespołu Metodycznego Nauczycieli Kształcenia Zintegrowanego przy ŁCDNiKP, współpracując z nauczycielami innych łódzkich szkół w działaniach innowacyjnych. Byłam liderem Zespołu Metodycznego ds. Literackich przy ŁCDNiKP, a w kolejnych czterech latach – Zespołu Literacko-Teatralnego. Praca ta przyniosła mi wiele satysfakcji z wykonywanych zadań i ciekawej współpracy oraz dała możliwość wymiany doświadczeń z innymi nauczycielami.

Wysoki poziom kultury pedagogicznej, wybitna umiejętność prowadzenia dialogu z uczniami, rodzicami oraz nauczycielami

Cieszę się, że do różnorodnych działań udaje mi się wielokrotnie zaangażować rodziców. Spacerują z nami ulicami naszego miasta, uczestniczą w zajęciach pozaszkolnych. Niekiedy przychodzą na lekcje i opowiadają o swojej zawodowej pracy. Uczestniczą w klasowych uroczystościach i ogólnoszkolnych wydarzeniach. A przede wszystkim wspierają swoje dzieci w różnorodnych formach aktywności. Zwracam dużą uwagę na ten aspekt

pracy wychowawczej, ponieważ zdaję sobie sprawę z tego, że tylko wspólne działanie środowiska rodzinnego i szkolnego może przynieść dobre efekty wychowawcze i dydaktyczne. Zawsze starałam się być dla moich uczniów osobą znaczącą i kompetentną. Dobra współpraca z rodzicami, choć nie zawsze łatwa, pomaga mi znaleźć porozumienie z ich dziećmi i dobrać najkorzystniejsze metody pracy w szkole i w domu. O stosunku rodziców do mojej pracy świadczą najlepiej napisane przez nich opinie. I jeszcze jedno - to właśnie na wniosek rodziców otrzymałam Świadectwo Oryginalności, przyznawane przez Kapitułę Klubu Nauczyciela. Dzięki dobremu porozumieniu z rodzicami udało mi się wielokrotnie namówić ich do uczestnictwa w różnych inicjatywach, m.in. konkursach i spotkaniach.

Wspaniałym doświadczeniem, sprzyjającym pogłębieniu dobrych rodzinnych relacji, był zainicjowany przeze mnie i prowadzony przez kilka lat Szkolny Konkurs „Rodzina czyta”. Uczestniczyli w nim uczniowie i członkowie ich rodzin, którzy wspólnie czytali wybrane utwory literackie. Było to bardzo ciekawe doświadczenie, wysoko ocenione przez uczestników. Wspólne działania z rodzicami to również założony przeze mnie w 2014 r. Teatr Nauczycieli i Rodziców Bajdurka. Choć nieustannie wszyscy zmagamy się z brakiem wolnego czasu, znalazła się grupa „zakręconych” ludzi i spotykając się popołudniami, przygotowaliśmy dla dzieci spektakl oparty na wierszach S. Jachowicza. Było miło, wesoło i edukacyjnie. Spektakl pokazywaliśmy również podczas ślubowania klas I. Obecnie, reaktywowany po pewnej przerwie zespół przygotowuje baśń „Szklana góra”. Ten teatr to spełnienie moich wieloletnich marzeń i planów i bardzo się cieszę, że udało mi się znaleźć wśród rodziców „pokrewne dusze”.

Oddając kolejne klasy (niestety, zawsze z wielkim żalem) staram się nie tracić z nimi kontaktu. W porozumieniu z wychowawcami nadal przygotowuję dziewczynki do konkursów piosenki (z sukcesami), spotykam się z uczniami na zajęciach koła regionalnego. Obecnie przygotowujemy się do kolejnego konkursu o Łodzi. W ubiegłym roku zaczęliśmy też prace nad przedstawieniem teatralnym według mojego scenariusza – „Przed wiekami, przed wieloma, czyli... Łódź w legendzie”. Praca daje nam wiele radości, ale idzie wolno, bo spotykamy się jedynie przed lekcjami z braku innego wolnego czasu. Mam jednak nadzieję, że jeszcze w tym roku szkolnym będziemy mogli zaprezentować spektakl innym uczniom.

Umiejętność stawiania wymagań mobilizujących uczniów do pracy nad własnym rozwojem

Bardzo ważna jest dla mnie nie tylko codzienna praca dydaktyczno-wychowawcza z uczniami, wynikająca z obowiązującej podstawy programowej, ale również wszelkie działania dodatkowe, dające dzieciom zadowolenie, sprawiające radość, rozwijające ich zainteresowania oraz, a może przede wszystkim, mobilizujące do samorozwoju i samokształcenia. Jednym ze stosowanych przeze mnie sposobów była wspomniana już, wydawana przez 10 lat gazетка „Szkola i Świat”. Wymyśliłam ją dla uczniów mojej ówczesnej klasy II. Chciałam zachęcić ich do podejmowania prób literackich. Początkowo zamieszczaliśmy najciekawsze utwory na ściennej tablicy, a kiedy przybywało ich, zaproponowałam dzieciom gazetkę papierową. W ten sposób zyskałam wspaniałą możliwość promowania nie tylko najzdolniejszych, ale i słabych uczniów. Wybierałam bowiem z ich prac najciekawsze fragmenty (czasem bardzo krótkie) i zamieszczałam w gazecie.

Było to dla nich bardzo miłe, a zarazem mobilizujące. Stopniowo gazetka rozwijała się, powiększała o kolejne działki. Zaproponowaliśmy współpracę innym klasom. Dzieci własnoręcznie ją ozdabiały, składały. Przez pewien czas ukazywał się nawet dodatek dla klas starszych. Było to bardzo cenne i ciekawe doświadczenie zarówno dla dzieci, jak i dla mnie. Warto wspomnieć, że gazetka była kilkakrotnie nagradzana na ogólnośódzkich, a nawet ogólnopolskich konkursach (w Słupsku).

We współpracy z ŁCDNiKP, Muzeum Tradycji Niepodległościowych i innymi podmiotami uczestniczę z moimi uczniami w różnych projektach edukacyjnych, które wzbogacają ich wiedzę i umiejętności, dają im możliwość realizacji własnych pomysłów. W ostatnich latach braliśmy udział w projektach: „Bezsenna Jutka”, „Sybir w oczach dziecka”, „Wojenne przygody niedźwiedzia Wojtka”, „Wysiedleni - Otworzyć furtkę”, „Misja Benedykta Polaka”. Ponieważ ważne jest dla mnie wychowanie patriotyczne i regionalne, kolejny już rok organizuję dla wszystkich uczniów naszej szkoły stosowny projekt edukacyjny.

W roku szkolnym 2018/2019, w nawiązaniu do setnej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości, miał on tytuł: „Polacy w drodze do niepodległości”. Obejmował: zajęcia dydaktyczne, poszukujące działania uczniów, gry i zabawy oraz test wiedzy, podczas którego uczniowie poszukiwali odpowiedzi w materiałach przygotowanych wcześniej przez poszczególne klasy. Projekt został przyjęty do ogólnopolskiego konkursu „Projekt z klasą”. W roku szkolnym 2019/2020, w związku z 80. rocznicą wybuchu II wojny światowej, przeprowadziłam z uczniami klas I-V cykl zajęć dydaktycznych w ramach projektu „Miś Wojtek, który był żołnierzem”. Mamy

nawet specjalną maskotkę, która towarzyszyła naszym działaniom. Pragnę również wspomnieć o tym, że trzy lata temu, po raz pierwszy zapoznając dzieci z niedźwiedziem armii generała W. Andersa, nawiązałam kontakt z Wojciechem Narębskim – żołnierzem II Korpusu Zaopatrzenia Artylerii. Uczniowie mojej ówczesnej klasy III napisali do niego list, wysyłając wraz z nim album z samodzielnie napisanymi i narysowanymi nowymi przygodami Wojtka. Była to wspaniała i niezapomniana lekcja historii i szacunku dla człowieka, który walczył o wolność. Obecnie, wspólnie z nauczycielką historii, prowadzimy oparty na samodzielnym zdobywaniu przez uczniów wiedzy projekt: „Kobiety polskie, kobiety Łodzi w pracy, w walce i w życiu codziennym”.

Dbając o rozwój moich uczniów zachęcam ich do udziału w różnorodnych konkursach: wiedzy, wokalnych, plastycznych i innych. Cieszę się, że mam na tym polu dużo osiągnięć.

Wysoki poziom kultury języka

- Opracowane przeze mnie scenariusze zajęć edukacyjnych zostały wysoko ocenione w licznych konkursach i opublikowane w wydawnictwach metodycznych, teraz służą innym nauczycielom oraz studentom.
- Byłam zapraszana do jury konkursów recytatorskich i literackich.
- Otrzymywałam wyróżnienia w konkursach literackich: na wiersz inspirowany twórczością J. Tuwima (w Muzeum Miasta Łodzi), III nagrodę w konkursie poezji, III miejsce w konkursie na dyktando (WODN).

- Napisane przeze mnie opowiadanie o historii łódzkiego dzwonu („Powrót łódzkiego dzwonu”) zostało wydane w „Promyku Jutrzenki”.

- Nagradzano też eseje opisujące moje doświadczenia w pracy zawodowej. Nagrodzono i opublikowano mój opis działań pobudzających aktywność twórczą dzieci. Jestem współautorką licznych piosenek o Łodzi i dotyczących codziennych dziecięcych spraw. Piosenki, dzięki pomocy rodziców i rady pedagogicznej, zostały nagrane na płytę (ze środków budżetu obywatelskiego), przekazaną nieodpłatnie do łódzkich szkół i przedszkoli. Stały się tym samym wspaniałą pomocą dydaktyczną.

Szczególne osiągnięcia związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela

1. Opracowanie własnego programu wychowania przedszkolnego lub programu nauczania cieszącego się uznaniem nauczycieli:

Trudno nie zgodzić się z twierdzeniem, że edukacja wczesnoszkolna jest podbudową czy fundamentem, na którym dopiero można budować gmach wykształcenia. Dlatego bardzo ważne jest, jak wygląda i jak działa. Czy dostarcza małemu uczniowi interesujących sytuacji sprzyjających jego rozwojowi, czy raczej swoimi ubogimi treściami i metodami działa jedynie na niektóre sfery osobowości dziecka. Szkoła nie musi być nudna. Może być miejscem nie tylko nauki, ale również zabawy, ciekawych doświadczeń, źródłem nowych, interesujących sytuacji i zdarzeń. Kierując się wyznaczanymi przez podstawę programową celami i zadaniami, a także osobistymi pasjami i zainteresowaniami, opracowałam przed laty własny program edukacyjny, który - z różnymi modyfikacjami i zmianami - realizuję

do dziś. Stanowi on rozszerzenie zalecanych przez MEN treści o zagadnienia z edukacji: regionalnej i literacko-teatralnej.

2. Uznany dorobek zawodowy potwierdzony Medalem Komisji Edukacji Narodowej, nagrodami ministra, kuratora oświaty lub organów prowadzących szkoły i placówki:

Moja wieloletnia praca, osiągnięcia oraz ciągłe samokształcenie i samodoskonalenie spowodowały, że byłam w Szkole Podstawowej nr 152 jedynym nauczycielem posiadającym dwa kolejne stopnie specjalizacji zawodowej oraz pierwszym (i przez kilka lat jedynym), który uzyskał stopień nauczyciela dyplomowanego. Od tego czasu zostały mi przyznane: Nagroda Ministra Edukacji Narodowej (2011 r.), Nagroda Prezydenta Miasta Łodzi (2009 r.), Nagroda Prezydenta Miasta Łodzi (2014 r.), Złoty Medal „Za długoletnią służbę” (2015 r.), Nagroda Dyrektora Szkoły (2006 r.), Nagroda Dyrektora Szkoły (2010 r.), Nagroda Dyrektora Szkoły (2012 r.), Nagroda Dyrektora Szkoły (2016 r.), Nagroda Dyrektora Szkoły (2018 r.), Tytuł Nauczyciel Innowator (ŁCDNiKP – 2011 r.), Tytuł Lider Edukacji Regionalnej (ŁCDNiKP – 2015 r.), Miniatura statuetki Łódzkie Skrzydła (2019 r.), Świadectwo Oryginalności (2018 r.). Uhonorowano mnie także publikacją osiągnięć i efektów mojej pracy w wydawnictwie ŁCDNiKP „Mistrzowie”.

3. Znaczący udział w przygotowaniu zawodowym przyszłych nauczycieli:

Zdając sobie sprawę z tego, jak ważne jest dla przyszłego nauczyciela poznanie warsztatu pracy doświadczonych nauczycieli, chętnie podejmuję się współpracy z Uniwersytetem Łódzkim w zakresie praktyk studenckich. Corocznie opiekuję się studentkami - praktykantkami. Przyszłe nauczycielki

staram się wprowadzić w arkana pracy nauczyciela, pokazać im ciekawe metody działań z dziećmi, a jednocześnie zachęcić ich do własnych poszukiwań i kreatywności. Uczestniczyłam też w projekcie UŁ „Poznać – Zrozumieć – Doświadczyć”, którego celem było wypracowanie najbardziej efektywnych i ciekawych metod kształcenia przyszłych nauczycieli.

4. Publikacje dotyczące oświaty i problematyki edukacyjnej:

Jestem autorką wielu artykułów i publikacji związanych z moją pracą dydaktyczno-wychowawczą. Ukazywały się one w czasopismach pedagogicznych i wydawnictwach pokonferencyjnych. Bardzo sobie je cenię, ponieważ świadczą o uznaniu moich działań przez znawców dydaktyki i wychowania. Jest to też możliwość podzielenia się swoimi pomysłami z innymi. O niektórych publikacjach pisałam już wcześniej, teraz wymienię pozostałe. Ze wszystkich jestem bardzo zadowolona, ponieważ świadczą one o uznaniu moich dokonań przez autorytety pedagogiczne:

- artykuł „Historia i teraźniejszość inspiracją twórczych działań uczniów klas I-III” (w:) „Poznać- Zrozumieć-Doświadczyć”, Uniwersytet Łódzki, 2014
- artykuł „Twórcze działania uczniów i nauczyciela w zakresie edukacji literackiej i teatralnej”, Wydż. Humanistyczny Uniwersytetu Szczecińskiego
- artykuł „Edukacja regionalna i literacko-teatralna jako ważne elementy kulturowe w kształceniu uczniów klas I-III”, Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie
- scenariusz „Ziemia łowicka i jej atrakcje” (w:) „Mądrzy i kulturalni w środku Polski”, ŁCDNiKP, 2014

- scenariusze zajęć „Miejsca, do których wracamy” (w:) „Turystyka sentymalna w edukacji regionalnej i obywatelskiej”, ŁCDNiKP. 2014
- scenariusz zajęć w klasie III „Nasi przyjaciele – ludzie i książki, Wyd. Pedagogiczne, Kielce, 2002
- „W szkole może być ciekawie” (w:) „Być nauczycielem, być uczniem w perspektywie jutra” Gdańsk, 2019
- opis szkolnych działań w: „Dobre praktyki” zeszyt 3, ŁCDNiKP
- „Literatura, teatr i wiedza o regionie inspiracją twórczej aktywności uczniów” (w:) Przegląd Edukacyjny
- „Dziecięce spotkania z literaturą” (w:) Przegląd Edukacyjny 2/2008
- „Co to jest bajko terapia?” (w:) Przegląd Edukacyjny

Podsumowanie

Największe i najważniejsze moje osiągnięcie zawodowe to moi uczniowie. Ich sukcesy, nie tylko te spektakularne, poparte nagrodami i dyplomami, ale również te pozornie małe, często niezauważalne, jednak wielkie dla danego dziecka. Świadectwo Oryginalności nadane mi z inicjatywy rodziców cudownie podsumowuje wiele lat mojej pracy. I bardzo mnie cieszy, że rodzice dostrzegają moje działania i pomagają mi w razie potrzeby. Moje bardziej osobiste osiągnięcie, jednak nierozłącznie związane z pracą z dziećmi, to piosenki o Łodzi i tzw. piosenki dziecięce, których jestem współautorką. Piszę teksty dla moich dzieci i cieszę się, kiedy chętnie je śpiewają. Moi uczniowie inspirują mnie do tworzenia nowych utworów. Płyta, która została wydana staraniem wielu osób, była nieodpłatnie

przekazana do szkół i przedszkoli, aby nasze piosenki mogły poznawać i śpiewać także inne dzieci. To dla mnie ogromna radość i satysfakcja.

Na koniec jeszcze tylko kilka słów... Moje zaangażowanie w działania zawodowe pochłania mi nieustannie wiele czasu. W konsekwencji niejednokrotnie brakowało go na lekturę, film, a nawet sen... Czy warto było? Tak! Bo kiedy widzę efekty naszej - mojej i uczniów - pracy, kiedy patrzę na ich zadowolone buzie, gdy widzę, jak się rozwijają i z „brzydkich kaczątek” wyrastają na piękne łabędzie, to nie żal mi włożonej pracy i wysiłku. Nie ukrywam, że moje dodatkowe działania z uczniami były zawsze i są w dużym stopniu powodowane i inspirowane moimi osobistymi zainteresowaniami i pasjami. Myślę, że to jest naturalne, oczywiste. Przecież to, co lubimy, wykonujemy chętniej i lepiej. Wszystkie moje działania zmierzają do tego, by powierzonym mojej opiece dzieciom stworzyć w szkole takie warunki, które sprawią, że wyrosną z nich dorośli nie tylko ciekawi świata, ale też wrażliwi na jego piękno i potrzeby innych ludzi.

